

ЮВІЛЕЙ

«НА ВІЧНИХ СТОРІНКАХ ЩОДЕННИХ ГАЗЕТ ЗОСТАНУТЬСЯ НАШІ СЛІДИ»

**Я починаюсь
з отчої землі...**

Мій рідний край,
за все тобі спасибі,
Тут я пізнав

у перше й назваєди
Правічну суть добра,
земне тяжіння хліба,
Роботи щедрі

й радісні плоди.

Чим славен світ
і чим земля багата,
Відкрив я тут,
де кроки голосні.

Дитинства
й молодечого завзяття
Вликалися в мої

рахманні дні.

Яків КОВАЛЬЦЬ.

20 грудня виповнилося 75 років нашому земляку, українському поету і публіцисту Якову Феофановичу КОВАЛЬЦЮ. Це чудова нагода, щоб привітати його не лише по телефону, а згадати добрым словом разом із земляками — читачами нашої газети, з якої і починався його трудовий шлях.

У районній газеті він працював у 1974—1976 роках. Потім двадцять років в обласній молодіжній газеті «Гарт», пізніше — у «Чернігівських відомостях», водночас працював і власкором кількох всеукраїнських видань. Він творить

і тепер. Бо люди справді творчої натхнення не перестають писати, вийшовши на пенсію. Для них писати — це дихати, жити.

Одним із джерел творчого натхнення для Ковальця завжди є відвідини Талалаївки. Саме тут він черпає для душі своєї силу. І далеко не всім зрозуміти, чому Яків їде до своєї старенької хатини, чому отримує моральне задоволення, проішовши рідною вулицею. Бо більше ніде у світі немає отак, як тут... І про це йдеться в його поезії, написаній і в юні роки, і в зрілості, і тепер, коли сивина добряче заче-

пила скроні.

Журналіст Яків Ковальець завжди їхав туди, де було «гаряче». У 80-ті роки минулого століття це була Афганська війна. Побувавши на кордоні, де служив його племінник Юрій, Яків публікує статті про ті події, потім видає книгу. Іздить у Чорнобилі щоб написати... Пише багато, тепло, просто, отже цікаво. За це нагороджений Чорнобильським орденом «За заслуги». Він учасник Помаранчевої революції, Революції Гідності. Став одним із авторів книги «На палаючому сході». Він автор кількох десятків пое-

тичних та прозових книг. І це всього кілька рядків про його насичене подіями журналистське життя.

Приємно усвідомлювати, що ця людина — наш земляк, із яким розмовляєш однією мовою душі. І коли забігає в редакцію (а коли приїздить в Талалаївку, це обов'язково буває), показує щось із новенького написаного у блокноті чи на листочку. Часто просто говорить: «Слухай! Як тобі? Кахи чесно!»

Про Якова Феофановича можна багато розповідати. І так хочеться, щоб іще довго продовжувалися його візити в Талалаївку. Отож від себе і всіх шанувальників творчості Якова Ковальця бажаю ювіляру найдорожчого скарбу, якого ніколи не буває багато — міцного здоров'я. Бо саме з ним милі всі наші діла!

«На вічних сторінках щоденних газет зостануться наші сліди» — під таким влучним заголовком в обласній універсальній науковій бібліотеці імені В. Г. Короленка зібрана електронна версія матеріалів про Якова Ковальця. Нехай же тільки множиться Ваш творчий доробок, шановний ювіляр!

Олександра ГОСТРА.